

710

1808-1828. «Αβαντάρια». Σίφνος.

Μ. Τουρτόγλου, «Δύο “άβαντάρια” του 19^{ου} αιώνα από τη Σίφνο», *Μνημοσύνη* 12 (1991-1993), σ. 115-122, αρ. 1-2. (= Τουρτόγλου, *Μελετήματα*, τ. 3, σ. 261-268, αρ. 1-2.)

«ABANTARION EIS LOGON PROIKOS»

1828, 24 Ιουνίου

«Ἐπειδὴ, μὲ ἐλευθέραν θέλησιν ἐμοῦ τῆς ὑποφαινομένης μέλλω, θεοῦ εὐδοκοῦντος, νὰ συνάψω διὰ νομίμου πρώτου γάμου τὴν θυγατέρα μου Ὑμεναία καὶ μὲ τὸν υἱὸν τοῦ Κυρίου Ζαννάκη Ἰωάννου Καμπάνην ὀνόματι Ἰωάννην, προηγουμένως μὲν, δίδω εἰς αὐτὴν τὰς μετὰ θεὸν εὐχὰς καὶ τὰς εὐλογίας τῶν πατέρων μας, τοῦ μακαρίτου πατρὸς τῆς, καὶ τὰς ἐκ μέρους μου μητρικάς, ἵνα ἔχη αὐτὰς διὰ βίου στηριγμόν, καὶ σωτηριῶδες ἐφόδιον, εὐλογίαι γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς στηρίζουσι θεμέλια οἴκων, ἐπομένως δὲ δίδω εἰς αὐτὴν, διὰ τῆς παρούσης ἀπογραφῆς ἱβανταρίου εἰς λόγον προικὸς δυνάμει τῆς ἐλευθέρας διατάξεως τοῦ μακαρίτου Συζύγου μου, ὡς ἐν ἐκείνῃ διατάσσονται τὰ ἀκόλουθα κινητὰ καὶ ἀκίνητα πράγματα ...

η^ο. Ἀπὸ ὅσα ἤθελε ξεκαθαρισθῶσιν ἐκ τῆς χρηματικῆς καὶ ἀφ' ἑαυτῆς τοῦ μακαρίτου συζύγου μου, κατὰ τὴν ἐκείνου διάταξιν καὶ θέλησιν, νὰ λαμβάνῃ τὸ τέταρτον, ἐκτὸς γρόσια ἑξὲς χιλιάδας Ν. 6000, εἰς μεταγὰ καὶ ὁμολογίας ἰσὰ τῆς. Ταῦτα πάντα δίδονται εἰς τὴν ὀφθεῖσαν θυγατέρα μου Ὑμεναίᾳ, δυνάμει τῆς διαληφθείσης τοῦ Μακαρίτου συζύγου μου διαταγῆς, καὶ τῇ ἐμῇ διὰ τὴν ὑποφαινομένων φιλτάτων μου υἱῶν, ἐπικυρώσει ...».

711

1808-1831. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Αθήνα, Παιανία.

Γ. Χατζησωτηρίου, *Ιστορία τῆς Παιανίας καὶ τῶν ἀνατολικὰ τοῦ Ὑμηττοῦ περιοχῶν (1205-1973)*, Ἀθήνα 1973, σ. 414 αρ. 7, σ. 416 αρ. 11, σ. 464 αρ. 70, σ. 473 αρ. 83, σ. 491 αρ. 99, σ. 493 αρ. 102.

712

1808-1835. Φάκελλος δικαστικῆς υποθέσεως σχετικὰ μετὰ τὴ μακρόχρονη περιουσιακὴ ἀντιδικία μετὰ τῶν οἰκογενειῶν Μπάου καὶ Γρυπάρη τῆς Σίφνου. Ἄργος, Ναύπλιο, Σίφνος.

Μ. Τουρτόγλου, «Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἀπονομῆς δικαιοσύνης κατὰ τὰ πρῶτα μετεπαναστατικὰ χρόνια. Τὸ παράδειγμα τῆς διαφορᾶς μετὰ τὸν Μοσχοῦς συζ. Ἀποστ. Γρυπάρη καὶ Αἰκατερίνης Ἰ. Μπάου»,

ΕΚΕΙΕΔ 31 (1995), σ. 64, σ. 86-108 αρ. 1-6 (= Τουρτόγλου, Μελετήματα, τ. 3, σ. 112, σ. 134-156 αρ. 1-6)²⁹.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ «ΑΝΕΚΚΛΗΤΟΥ ΚΡΙΤΗΡΙΟΥ» ΑΡΓΟΥΣ. ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΑ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ. Ο ΠΡΟΙΚΙΣΘΕΙΣ ΥΙΟΣ, ΣΕ ΑΝΤΙΘΕΣΗ ΜΕ ΤΗ ΘΥΓΑΤΕΡΑ, ΕΧΕΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΕΚΠΟΙΗΣΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΙΚΩ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

1830, 30 Σεπτεμβρίου

«... Ότι ὁ κατὰ τὰ ἔθιμα τοῦ Αἰγαίου Πελάγους παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς προικιζόμενος υἱὸς, καίτοι χαίρει τὸ δίκαιον, συνεστῶτος τοῦ γάμου, νὰ πωλήσῃ καὶ τὰ εἰς ἰδίαν προίκαν ληφθέντα κτήματα, ὥστε κατὰ τοῦτο διαφέρει ἢ λεγομένη προίξ τοῦ ἀνδρὸς ἀπὸ τὴν προίκα τῆς γυναικὸς, δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι ἡ προίξ αὕτη μένει εἰς τὴν ἀπόλυτον κυριότητα τοῦ προικισθέντος, καὶ ὅτι δὲν ὑπόκειται εἰς καμμίαν ἰδιαιτέραν ἐνοχλήν. α. - Διότι ἂν οἱ γονεῖς τῶν μνηστευομένων ὑπόσχονται ἀμοιβαίᾳ συναινέσει τὴν προίκα τῶν ἰδίων τέκνων εἰς προμήθειαν τῆς εὐδαιμονίας αὐτῶν, καὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν ἐξ αὐτῶν γεννηθησομένων ἐγγόνων, ἂν ἕκαστον τῶν μερῶν εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὑπόσχεται προίκα καὶ δέχεται τὴν τῆς προικὸς ὑπόσχεσιν τοῦ ἄλλου μέρους, νομίζων οὕτω νὰ ἀσφαλίσῃ ὅπως οὖν τὴν τύχην τοῦ μέλλοντος γάμου, καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ τέκνων, φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι πλέον συγχωρημένον πρὸς ἐν τῶν αὐτῶν μερῶν, χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τοῦ ἄλλου, νὰ παραβῇ καὶ ματαιώσῃ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ συναλλάγματος δωρησάμενον τὴν ἰδίαν προίκα. β. - Διότι πολὺ διαφέρει, ὡς πρὸς τὰ ἀποτέλεσματα, ἡ πώλησις τινὸς ἀγαθοῦ ἐκ τῆς διὰ δωρεᾶς ἐκποιήσεως, καθόσον ἡ μὲν πρώτη δὲν ἐλαττώνῃ τὴν περιουσίαν, ἀλλὰ εἰσάγει εἰς τὸν οἶκον ἀντὶ τοῦ ἀποξενωθέντος κτήματος τὸ ἀντικείμενον αὐτοῦ ἢ δὲ δωρεὰ στερᾷ παντάπασι τὸν οἶκον συμπεριέχουσα τοσαύτην τὴν περιουσίαν τοῦ ὅσον εἶναι ἡ ἀξία τοῦ δωρήματος, ὥστε ἂν ὁ προικισθεὶς ἀπὸ τῆς ἐχθρῆς εὐχρηστίας νὰ πωλήσῃ καὶ ἄλλως νὰ διαπραγματεύεται διὰ τὸ συμφέρον τοῦ οἴκου τὰ κτήματα τῆς προικὸς του, δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι χαίρει καὶ τὸ δίκαιον τοῦ νὰ διαρῇται αὐτὰ χωρὶς ἀμοιβῆς. γ. - Διότι ἂν ἐμποδίζεται, συνεστῶτος τοῦ γάμου, πᾶσα ὁποιοδήποτε ἐκποίησις ἢ διαπραγμάτευσις τῆς γυναικείας προικὸς ἐκτὸς τῶν σπανίων προσδιορισμένων ὑπὸ τοῦ Νόμου, ἐὰν ἐμποδίζεται καὶ αὕτη ἢ διαχείρισις τῆς προικὸς πρὸς τὴν ὑπανδρον γυναῖκα, τοῦτο προκύπτει τὸ μὲν πρῶτον διὰ τὸν κίνδυνον, μήπως ὁ ἀνὴρ ἐπηρεάζων τὸ πνεῦμα τῆς γυναικὸς, καὶ χαίρων τὴν δεσποτείαν τοῦ οἴκου, φθείρῃ ἢ ζημιώσῃ τὴν αὐτὴν προίκα· τὸ δεύτερον δὲ, διότι ἡ διοίκησις τοῦ οἴκου, τοῦ ὁποίου μέρος εἶναι καὶ ἡ προίξ, διὰ τὸ ἀσθενὲς τῆς γυναικείας φύσεως, πρὸς αὐτὸν μόνον ἀνήκει ...».

713

1809-1816. Ἐγγραφα ἐκλογῆς κοινοτικῶν αξιωματούχων. Μηλιές (Μαγνησία).

29. Σχετικὰ με τὴν ἰδίαν ὑπόθεσιν πρβλ. Σ. Συμεωνίδης, «Ἡ ὑπεροπτικὴ στάσις καὶ τὸ τραγικὸ τέλος τοῦ Κωνσταντίνου Μπάου. Ἡ λύσις ἐνός νομικοῦ ζητήματος», *Σίφνια* 1 (1991), σ. 53-59 (βλ. καὶ λήμμα 860 τοῦ παρόντος) καὶ Γ. Πετρόπουλος, *Νομικὰ ἔγγραφα Σίφνου τῆς συλλογῆς Γ. Μαριδάκη (1684-1835)*, Ἀθῆναι 1956, σ. 109 αρ. 27 (= Γκίνης, *Περίγραμμα*, λήμμα 604), σ. 144 αρ. 35 (= Γκίνης, *ὁ. π.*, λήμμα 694), σ. 170 αρ. 41-42, σ. 178 αρ. 43, σ. 289-303 αρ. 69-71.

